

Kórházi számtan haladóknak

A várpalotai képviselő-testület legutóbbi ülésén történt. Az önkormányzó urak és hölgyek a szokásos délelőtti szünetben kávéjukat, üdítőitalukat, cigarettaikat fogyasztották, közben pletyka, vita, „jópofi”. Aztán úgy alakult, hogy az egyik képviselőt többen is megkérdezték, miért olyan hallgató és gondterhelt. Amikor a napokban dr. Nagy Lászlóval, a Várpalotai Városi Kórház orvos-igazgatójával (azzal a bizonyos képviselővel) beszélgettünk, ez is szóba került. És a számok is. Aztán a diskurzus átalakult számtanórává. Nem kezdőknek, haladóknak ajánlva. És a döntéshozóknak ajánlva.

Egyeztetés a megyén belül

– *Igazgató úr, önt a napokban választották meg a Magyar Kórházszövetség területi képviselőjévé. Ezen a területen konkrétan mi a teendője?*

– A kórházszövetség vezetésében vezetési joggal vehetek részt, összekötő lettem az országos központ és a megye kórházai között. Információkat viszek, hozok. A régióon belül most az én feladatam a tanácskozások, egyeztetések szervezése.

– *A kórházszövetségnek mint intézménynek milyen jogai, lehetőségei vannak az egészségügyi kormányzattal vagy a finanszírozással megbízott Országos Egészségbiztosítási Pénztárral (OEP) szemben?*

– Ez egy partneri viszony. A törvény-előkészítésben kikérjük a véleményünket.

– *Akkor mostanság van miről beszélgetni...*

– Akad bőven. Például a közeli napokban ülünk le itt nálunk, Palotán a megye kórház-igazgatóival, a struktúraváltásról kell egyeztetni. Készül a törvény, ami még a héten a kormány elé kerül. Lényege: az OEP kidolgozott egy támogatási rendszert, ami megyénként – és szakmákra lebontva – meghatározza, tízezer lakosonként hány kórházi ágyat kíván finanszírozni. Ez alapján meghatározható egy átlag, majd a megyén belül kell eldönteni, ezt a működtetendő ágyszámot melyik intézmény vállalja. Vagyis a törvény ad egy keretet, s mi, az intézmények létrehozunk egy megyei egészségügyi fórumot, ahol a tulajdonosok és a működtetők képviselői, az önkormányzatok, az OEP, az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (ÁNTSZ) és a szakmai érdekképviseletek vesznek részt.

– *Ha ezt a héten tárgyalják, ide már érdemes lenne konkrét javaslatokkal érkezni!*

– Éppen ez a dolog szépség-hibája, az OEP rögtön előáll majd az elképzeléseivel. Ha az egyeztető fórum – ahol a kórházszövetség is jelen lesz – ezt elfogadja, nincs semmi gond. Kész a konszenzus, a szerződések megkötethetők. Ha nekünk nem tetszenek a javaslatok, akkor kezdődik a huzakodás – de nincsenek illúzióink, a végső döntés az OEP kezében van. Egyébként ezt a megoldást az orvosi kamara kifogásolta is, mivel egy finanszírozással megbízott intézmény ne szóljon bele a szakmai kérdésekbe.

– *A kórházszövetségben ön most a megyét képviseli. A vár-*

palotai kórház érdekében van-e lehetőség saját intézménye érdekeinek érvényesítésére?

– Úgy látom, lobbyzni nem érdemes, mert nem lehet. Úgy magyaráznám, főleg azért, mert hamarosan megjelenik egy úgynevezett „minimumstandard”, amely pontosan meghatározza, egy kórházi osztálynak milyen személyi és tárgyi feltételekkel, milyen szakmai színvonalon mik a feladatai. Ezt az ÁNTSZ ellenőrzi, ha nem megfelelő, nem kötnek vele szerződést.

Padlóra küldtek bennünket is

– *Tavaly fellélegeztek a várpalotaiak is, megmarad a kórházuk az eddig megszokott osztályokkal, alig észrevehetően csökkentett ágyszámmal. Am a gondok még nem oldódtak meg véglegesen.*

– Az előző esztendő még pozitív egyenleggel zártuk. Közben 1995 októberében bevezet-

ték az „intézményi szorzót”, és ez már padlóra küldött bennünket: változatlan teljesítmény mellett tíz százalékkal kevesebb a bevételünk. Ha ehhez hozzáadom az inflációt, ami tavaly harminc százalék volt, s az idén az első negyedévben is huszonnötöt emelkedett, könnyű kiszámolni, egy tíz százalékkal csökkentett bevétel mellett mekkora anyagi problémákkal kell megküzdeni a palotai kórháznak. Az elmúlt héten a miniszter elismerte, ez a szorzórendszer megbukott. Azért felmerült, ha néhány hónap alapján kiderült, hogy tévedés volt az egész, kellene valami felelőst is keresni, ha pedig szándékos volt, ez csak nagyon csúnya dolognak minősíthető. A szeptemberi szerződéskötésnél már nem is veszik figyelembe.

Ha nem tetszenek a javaslatok...

– *Az egészségügynek huszonhét százalékos béremelést ígértek, és tizenkilenc százalékot a dologi költségek finanszírozására.*

– Itt kezdődik a matematika! Ennek az átlaga huszonnégy százalék, bár nálunk ez is kevesebb lesz. A rendelkezések szerint az előző támogatási alaphoz viszonyítva a kilencven százalékot mindenképpen meg kell adni. Ehhez jönne az emelés, ezzel együtt érnének el a száztizenegy százalékot, tehát a huszonnégy már csak huszonegy. A megmaradás érdekében rendkívül szigorú intézkedéseket vezettünk be, ez már szinte „kézi vezérlés”. A létszám tizenöt százalékkal csökkent. Az önkormányzati költségvetés céltartalékában tizenhárommilliót szavaztak meg nekünk működtetésre. Fejlesztésre kellene évente tizenöt-húszmillió, s ez csak az elhasznált berendezések cseréjét jelentené.

– *Igazgató úr, önt határozatlan időre nevezték ki. Ebben a roppant nehéz gazdasági helyzetben meddig vállalja a vezetői feladatot?*

– Az elmúlt esztendőben rengeteg energiát fektettem ebbe a munkába. Amit a kollégáimmal sikerült létrehozni, azt nem szeretnék feladni. Nekem ez rovatott ki, ez a dolgom.

Ármás János

A palotaiaknak nincsenek illúzióik, a végső döntés az OEP kezében van
Áfrány Gábor felvétele